

شنبه‌های چالشی صبا، تریبونی آزاد برای اهالی فرهنگ و هنر

عملکرد رسانه ملی در ایام

نیز هر چند که از حیث خلق موقعیت‌های نمایشی، به نتیجه رساندن این موقعیت‌ها و دراماتیزه کردن تعاملات بین نقش‌ها کاستی‌های زیادی دارد و بسیاری از داستان‌های فرعی مثل سفر دریایی کاراکتر فریبرز سرهم‌بندی شده و بی‌نتیجه‌ها شده‌اند، اما بسیار سرگرم‌کننده از آب درآمده است. وی افزود: از نظر من بهترین سریال نوروزی امسال «هفت سزا ده‌ها» ساخته ابوالقاسم طالبی است. داستان سریال کاملاً به روز است و فساد اقتصادی که موضوع روز جامعه می‌باشد به خوبی در آن دراماتیزه شده است. سوژه مهیج، تعلیق آفرینی‌های مکرر، بازی‌های حرفه‌ای، کارگردانی عالی، ریتم تند و ... بیننده را در پایان هر قسمت از مجموعه ترغیب به تماشای قسمت بعدی می‌کند. در میان برنامه‌های مناسبتی رمضان نیز برنامه «محفل» موفق‌ترین محسوب می‌شود. ترویج فرهنگ قرآنی بدون توسل جستن به شعار، تسلط کامل مجری بر موضوع برنامه، دکور باشکوه، خلق لحظات ناب تأثیرگذار بر تماشاگران حاضر در استودیو و جانماندن تصویربرداران از تعاملات روحانی جاری بین حضار، از امتیازات بارز این برنامه است. خرازی‌ها در پایان گفت: بازگشت چهره‌هایی همچون محمدرضا گلزار و فرزاد حسنی به تلویزیون را باید به فال نیک گرفت. حضور این چهره‌ها رنگی از جذابیت به برنامه‌های سیما می‌پاشند و فضای خشک و رسمی تلویزیون را می‌شکنند. این اتفاق خوبی است که امسال شاهدش هستیم و امیدوارم ادامه پیدا کند.

جبار آذین:

تلویزیون نمره قابل قبولی دریافت کرد

جبار آذین منتقد و مدرس سینما، تئاتر و تلویزیون در خصوص برنامه‌های نوروز ۱۴۰۳ بیان کرد: تقارن دو مناسبت ملی و دینی نوروز و ماه رمضان فرصتی را فراهم ساخت تا رسانه ملی با بسیج مدیران و برنامه‌سازان صداوسیما و گروهی از هنرمندان کاربلد و پرمخاطب تلویزیون اقدام به تهیه، تولید و پخش انواع فیلم، سریال و برنامه

از متن‌های ضعیف و دستمالی شده است، بلکه باید وزن خودش را در عین ساخت، پرداخت و پخش برنامه‌های سرگرم‌کننده حفظ کند. اگر در این زمینه به ابتدال و کم‌مایگی روی خوش نشان دهد و نتواند وزن خود را حفظ کند، در وزن کشتی با رقیب می‌بازد. باید راه جدیدی باز کند. بر فرض مثال برای رقابت با یک سری شبکه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور که با برخی موسیقی‌های ضعیف و نازل مردم راسرگرم می‌کنند، نباید دست‌بیاندازد به بدل‌های دست‌چندم آن موسیقی‌ها. چراکه نتیجه چنین تدبیری به قول معروف دو سر باخت است و با رفتن راه آن‌ها، هم فرهنگ را می‌بازد و هم مخاطب را در دراز مدت از دست می‌دهد. بنابراین تلویزیون ایران باید شاخصه‌های فرهنگی خودش را داشته باشد.

محمد تقی فهیم در پایان گفت: به نظر من مدیریتی که قرار بود سلبریتی‌زدایی کند، در حال حاضر نه تنها سلبریتی‌زدایی نکرده، حتی محبوب‌ها را هم از دست داده است. برای جبران چنین مسئله‌ای دست‌به‌دامن شدن درجه چندم‌ها هم خودش آسیبی جدی است. پول بخشی از کار است اما اگر قرار باشد پولی خرج شود چه خوب است که در جای ارزشمندی خرج شود.

شهرام خرازی‌ها:

فضای خشک و رسمی شکست

شهرام خرازی‌ها کارشناس ارشد مدیریت رسانه، عضو انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران در ابتدا به ویژگی‌های سریال‌های نوروزی اشاره کرد و گفت: سریال «رستگاری» یادآور آثار دهه شصت محسن مخملباف است و به نظر می‌رسد مسعود ده‌نمکی در ساخت آن به شدت تحت تأثیر فیلم سینمایی «توبه نصح» محسن مخملباف بوده است. سریال از تیتراژ بسیار خوب، قاب‌بندی‌های شکیل، بازی‌های حرفه‌ای و تأثیرگذار برخوردار است اما انتخاب محمود پاک‌نیت برای ایفای نقش اصلی مجموعه، انتخاب اشتباهی بود. البته در حرفه‌ای و توانمند بودن پاک‌نیت شکی نیست، او از نظر فیزیکی و ویژگی‌های روانشناختی به نقش محوله نمی‌خورد. سریال «زیرخاکی ۴»

پیرو صحبت‌های برخی از مدیران و معاون سیما در واپسین روزهای سال گذشته و اعلام تدارک دیدن برنامه‌های متنوع نوروزی؛ روزنامه صبا در اولین چالش شنبه‌های سال ۱۴۰۳ در خصوص ویژه برنامه‌های ایام عید امسال و میزان توانایی آن‌ها در سرگرم کردن و جذب مخاطبان، با چند تن از منتقدین تلویزیون به گفت‌وگو نشست تا به میزان موفقیت این نوید مدیران پی‌ببرد.

ندا روزبه
گفت و گو

محمد تقی فهیم:

تلویزیون در کمیت غوغا کرد!

محمد تقی فهیم روزنامه‌نگار و منتقد سینما در ابتدا با اشاره به اعلام برنامه‌های نوروزی متفاوت امسال از سمت مدیران صداوسیما گفت: با توجه به صحبت‌های مدیران سیما قبل از سال نو، طبعاً انتظار خیلی‌ها این بود که در نوروز امسال برنامه‌های با کیفیتی از تلویزیون پخش شود اما چنین اتفاقی را شاهد نبودیم. البته اگر بخواهیم به‌زعم برخی‌ها بگوییم تلویزیون یک رسانه عامه است و به کیفیت توجه نکنیم؛ باید بگوییم در کمیت این اتفاق افتاد و امسال یک‌باره با حجم غیرقابل‌انتظاری از ویژه‌نامه روبرو شدیم. به عبارتی امسال تلویزیون در کمیت غوغا کرد! از زمان تحویل سال تمام شبکه‌ها برنامه داشتند و همه برنامه‌ها حسابی پر و شلوغ بودند و سروصدا داشتند از فر کم‌بگیرید تا تکان‌شانه و لرزش‌گردن! انواع دستگاه‌های جدی و غیرجدی موسیقی نیز موجود بود از شش‌هشت‌بگیرید تا صداهای ناهنجار غیرقابل‌پذیرش ... از این منظر و به لحاظ کمی برنامه‌های نوروزی بسیار پر و پیمان بودند اما آیا این کفایت می‌کند؟ آیا تلویزیون با چنین شیوه‌ای می‌تواند ریزش مخاطب یکی دو سال گذشته را جبران مافات کند؟ این یک بحث بسیار عمیقی است که فکر می‌کنم باید بررسی شود. به‌هر حال آمار تلویزیون در ایام عید بالاتر رفت و آن ریزش سال گذشته تداوم نداشت، اما به نظر من خروجی این وضعیت به بهایی که پرداخت شد، نمی‌ارزید. او در ادامه اذعان داشت: البته در بین برنامه‌ها، چندبرنامه نسبتاً خوب هم وجود داشت، برای مثال برنامه سال تحویل شبکه نسیم با حضور فرزاد حسنی قابل‌دیدن و قابل‌تأمل بود. به‌هر حال فرزاد حسنی یک وجنات و جذابیت‌هایی در اجرا دارد که هم مخاطب عادی و هم مخاطب جدی را نگه می‌دارد، همچنین امیرحسین مدرس با اجرا در برنامه «برد-برد». در بین سریال‌های نمایشی هم می‌توان از برنامه خوب ایرج طهماسب نام برد. انیمیشن‌های این ایام نیز انیمیشن‌های خوبی بودند. همچنین فیلم‌های مستند جذابی پخش می‌شد که به نظر من جای تقدیر دارند. در واقع فیلم‌های سینمایی شبکه‌های مختلف بهترین و سرگرم‌کننده‌ترین مفید اوقات فراغت مردم در این ایام بود. اما در بخش ویژه‌برنامه‌ها این‌طور نبود و برنامه‌های امسال با یک افت بسیار جدی و با فاصله از کیفیت سال‌های گذشته روی آنتن رفت.

وی افزود: همین فقدان کیفیت برنامه‌ها باعث شد که باز هم در ایام عید شبکه «آی‌فیلم» بیشتر دیده شود و با وجود سریال‌های جدید مردم همچنان سریال‌هایی مثل «میوه ممنوعه»، «پایتخت» و سریال‌های رضا عطاران را در شبکه «آی‌فیلم» تماشا می‌کردند. به نظر من دیدن یک سکانس از «میوه ممنوعه» به تماشای خیلی از برنامه‌های جدید تلویزیون می‌ارزید، همچنین تماشای سریال‌های رضا عطاران که با وجود تکرار و بازپخش‌های زیادش در این همه سال، باز هم مخاطبانی که به تماشای آن‌ها می‌نشینند، تا تمام شدن سریال از جا بر نمی‌خیزند. فضا سازی و کشمکش‌های دراماتیک قدرتمند آن سریال‌ها، ویژگی‌هایی است که در برنامه‌های نوروزی امسال هم دیده نشد و فقط شاهد برنامه‌هایی شلوغ، پرتعداد، پرسروصدا و متاسفانه در خیلی از موارد مبتذل بودیم. منظور بنده از مبتذل الزاماً گرایش‌های ضد اخلاقی نیست بلکه موضوعات دستمالی شده و استفاده از متن‌های پیش‌پا افتاده و سطحی است. او خاطر نشان کرد: البته برنامه‌های مربوط به ماه رمضان که در زمان سحر و افطار پخش می‌شوند، همچنان سر جای خودشان هستند و مخاطبان خودشان را دارند اما متاسفانه برنامه‌هایی که با محوریت سرگرم‌سازی ساخته شده‌اند این‌گونه نیستند. من به‌شخصه معتقدم چه در سینما چه در تلویزیون، اگر فیلم یا برنامه‌ای نتواند مخاطب راسرگرم کند به هیچ دردی نمی‌خورد؛ اما نه به هر شکل و قیمتی. این که ما به ورطه باج دادن بیفتیم، پیروزی نیست. برای داشتن آثار خوب و قابل‌قبول نه به ابتدال باید باج داد نه به متن‌های ضعیف، به‌نظر من متن‌های میان‌مایه هم نباید باج داد چه برسد به متن‌های کم‌مایه.

وی در ادامه توضیح داد: تلویزیون نباید به ورطه استفاده از آثار و وضعیت جبهه‌ای که خودش با آن کشمکش فرهنگی دارد بیفتد و شیوه پیروزی‌اش آوردن عده‌ای با پرداخت رقم‌های کلان و استفاده

